NÉVTELEN

Zsidóvilág Magyarországon

Zsidó újság, zsidó boltos,
zsidó ügyvéd, zsidó orvos,
zsidó kocsma, zsidó vagyon…
Ne csodáld ezt jó magyarom –,
hordjad csak a pénzt hozzájuk,
talán lehetsz még szolgájuk.

Zsidó rüfke, zsidó bankár
bujálkodni autóján jár!
Még nagyapjuk rongyot rázott,
az apjuk meg furulyázott –,
most már övék kincs és vagyon –,
te csak bámuld jó magyarom!

Papírbakancs, romlott kelme,
(gazságukból névsor telne)
liszt, panama, árucsalás –
egyik nap ez, másik nap más!
Uzsora és egyéb vétek,
mik mindennap megtörténtek.

Jogrendért üvölt a ghettó,
magyar jogrend neki nem jó!
Szovjetéknél szebb az élet:
muzsik pusztul, zsidó éled…
Szovjetzsidók kormányzása
földi paradicsom mása!

Akármit is tesznek-vesznek,
a reklámért majd megvesznek,
jótettüknek gyakorlása
az, hogy egész világ lássa:
ez a zsidó milyen nemes,
milyen derék, becsületes!

Minden zsidó prima zseni,
zsidó lapjuk így hirdeti.
Költő, zenész, festő, szobrász
mind az egekig kaparász!
Színművész és újságíró –
nem is számít, ha – nem zsidó!

Nyíltan a nép jóbarátja,
ennek búja, baja bántja –,
ámde titkon másként érez,
alattomban kutat mérgez,
munkást lázít gazda ellen,
ez a régi zsidó jellem…

Demokrata munkásvezért
jól fizet a munkás ezért.
Nép fillérjét bezsebelik,
nyaralásra ebből telik.
Munka nélkül dúsan élnek,
de herékről ők beszélnek…

De ha baj van, ki a merész,
aki rögtön alkudni kész?
Kampós orra, kónya füle
elárulja, hogy ő Smüle.
Fecseg, locsog hetet-havat,
míg a haszon övé marad.

Ha a zsidó bajba kerül,
rögtön karattyol héberül.
Sipog, hápog, nyálát szívja –,
fajrokonát ekkép hívja!
Mindjárt kerül zsidó csapat,
amely neki ad igazat.

Hogyha törvény elé kerül,
ravasz pofája felderül.
Nyert ügye van ottan már is,
mert a sok zsidó fiskális
ügyét addig húzza-vonja,
míg csak tisztára nem mossa!

Minden bank tele zsidóval,
ellátnak ott minden jóval:
jó tanáccsal, mésszel, zabbal,
szénnel, mézzel, zsírral, babbal.
Sőt, ha unod az életedet,
kaphatsz szeget vagy kötelet.

Pénzt azonban ők nem adnak,
mert az kell a siberhadnak.
Ha azonban jót áll apád,

hat szomszédod, keresztkomád –,
becsapod az értékedet,
uzsorára lesz hiteled.

Hiába hullt hősi véred,
röhögött a zsidó Téged –,
mert ő szépen itthon maradt,
biztonságos eresz alatt,
kézzel-lábbal tiltakozva,
csak ne vigyék ki a frontra!

Hiába hullt hősi véred,
zsidó pofon lett a béred!
Csúffá tettek, meggyaláztak,
titkon eladták hazádat,
kommunizmus kellett nekünk,
hogy piszokkal torkig legyünk...

Nézd meg csak a telekkönyvet,
nézd a házat, nézd a földet.
Mennyi van már zsidókézben
nagybérletként, vagy egészben?
Szép hazádat nem sajnálod,
hogyha pusztulását látod?

Ki a zsidót pártfogolja,
saját faját megcsúfolja!
Az ilyen csak buta lehet,
nem érdemel magyar nevet.
Liberális álarc alatt
zsidó rebach minden falat...

Ha a zsidót jól szolgálod,
annak hasznát ritkán látod,
mert amit ad jobb kezében,
visszaszedi balja szépen.
Ha az eredményt vizsgálod,
jól becsapott – akkor látod.

Ébredj magyar, ébredj végre,
kérlek az ég szerelmére:
nyíljon fel az álmos szemed,
ha fajtádat még szereted.
Ez már soká úgysem mehet –
szenvedtél már Te eleget.

Ébredj magyar, ébredj végre,
lásd a világ söpredéke
itten csal, lop, panamázik –,
ellenségeddel komázik,
hogy itt mindent elpusztítson
s magyarok közt viszályt szítson!

Ébredj magyar, ébredj végre,
ne vigyen a zsidó jégre –,
mert a zsidó ellenséged,
előbb-utóbb megcsal téged.
Mire észreveszed magad –,
mindened az övé marad...!

(Debrecen, 1922 körül. Rőpiratként terjesztették az 1920-as években.)